

OPISKELIJAN SUUSTA

Päätös lähteä opiskelemaan teologiaa Helsingin yliopistoon ei ollut minulle itsestään selvä valinta. Itse asiassa en ollut suunnitellut sitä lainkaan. Lukiossa uskonto oli kuitenkin yksi lempiaineistani, ja kirjoitin uskonnon reaalikokeesta täydet pisteet. Menestyminen reaalikokeessa aukaisi ovet Helsingin teologiseen tiedekuntaan ilman pääsykoetta. Minulla oli ollut suunnitelmissa kuitenkin toisenlainen ammatti. Abikevään edetessä yllätyksekseni mieleni alkoikin muuttua ja teologinen houkuttaa. Kesällä odotellessani tuloksia koin vahvasti, että Jumala näytti paikakseni Helsingin ja teologian opiskelun. Tuleva ammattikaan ei ollut niin kaukana omasta aiemmasta suunnitelmasta, sillä olin halunnut opettajaksi.

Tällä hetkellä toisen vuoden opinnot teologisen opettajalinjalla ovat pian päättymässä, enkä ole hetkeäkään katunut parin vuoden takaista päätöstäni. Lähtiessäni opiskelemaan kotipaikkakunnaltani Kempeleestä sain kuulla varoituksia uskon kuolemisenesta ja yliopiston liberaalteologiasta. Silloin kuulin myös STI:stä ensimmäistä kertaa. Kokemukseni mukaan STI:n luennot ovatkin ensiluokkaisia! Ne ovat antaneet paljon tukea opiskeluun ja haastavat yliopiston antamaa kuvaa esimerkiksi eksegetiikasta. Nuorelle ja kokemattomalle teologinalulle nämä olivat ja ovat yhä tärkeä tuki. STI:n kautta olen saanut mahdollisuuden tavata myös muita samalla lailla ajattelevia teologian opiskelijoita.

Teologian opiskelu on ollut mielestäni mukavaa ja antoisaa, sillä teologeja tarvitaan yhä tämän päivän moniuskontoisessa maailmassa. Minäkin haluan omalla työlläni olla kertomassa tuleville oppilailleni erilaisista uskonnoista ja etenkin kristinuskosta. Toisaalta tunnen suurta vastuuta tästä tehtävästä. Onneksi tarjolla on kuitenkin paljon tukea opiskeluaikana niin STI:n kuin herätysliikkeidenkin kautta.

Kiitos STI:n väki, te teette arvokasta työtä!

Anna Siekinen teol. yo